

For så vidt angår spørgsmålet om uledsagede flygtningebørn, der opholder sig på Dansk Røde Kors' børnecentre, skal det oplyses, at Dansk Røde Kors' medarbejdere forespørger de pågældende, om de har kendskab til forældres eller andre slægtnings opholdssted her såvel som andetsteds. Såfremt dette ikke er tilfældet, tilbyder Dansk Røde Kors via International Røde Kors at foretage en eftersøgning af de pågældende, hvorefter det er op til disse at reagere på en eventuel henvendelse.

Dansk Røde Kors foretager i denne anledning ikke brev- eller telefonkontrol af henvendelser til uledsagede mindreårige flygtningebørn, der i visse situationer kan give Dansk Røde Kors' medarbejdere et indtryk af forældres eller slægtnings opholdssted, da en sådan kontrol dels ikke vil være i overensstemmelse med Dansk Røde Kors' mandat, og da Røde Kors i øvrigt er af den opfattelse, at dette tilhører privatlivets fred.«

Direktoratet for Udlændinge har oplyst følgende i anledning af spørgsmålet:

»I henhold til udlændingelovens § 42 a, stk. 2, og lov om midlertidig opholdstilladelse, § 7, stk. 2, indkvarteres asylansøgere som altovervejende hovedregel på asylcentre, der tilvejebringes af Direktoratet for Udlændinge, og som drives af Dansk Røde Kors' Asylafdeling.

Ifølge udlændingelovens § 42 a, stk. 4, 1. pkt., og lov om midlertidig opholdstilladelse, § 7, stk. 6, træffer Direktoratet for Udlændinge bestemmelse om, hvor asylansøgere skal tage ophold. Direktoratets forpligtelse til at dække asylansøgers udgifter til ophold og underhold, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 1, 1. pkt., og lov om midlertidig opholdstilladelse, § 7, stk. 1, bortfalder over for personer, der tager ophold uden tilladelse fra direktoratet.

Det følger af den aftale, der danner grundlag for samarbejdet mellem Direktoratet for Udlændinge og Dansk Røde Kors' Asylafdeling vedrørende driften af indkvarteringscentre, at Dansk Røde Kors' Asylafdeling har pligt til mindst én gang ugentligt at give Direktoratet for Udlændinge oplysninger om, hvilke personer der opholder sig på hvert center, samt give meddelelse til Direktoratet for Udlændinge og de overordnede sundhedsmyndigheder, såfremt der konstateres epidemiske sygdomme.

Der er ikke herudover indgået aftale om oplysningspligt mellem Direktoratet for Udlændinge og Dansk Røde Kors' Asylafdeling.«

Dansk Flygtningehjælp har udtalt følgende:

»Dansk Flygtningehjælp er en privat humanitær organisation, der på statens vegne yder integrationsbistand i indtil 18 måneder, jf. bistandslovens § 10, stk. 5, og 134 a.

Flygtningehjælpen er ikke en offentlig forvaltningsmyndighed og er derfor ikke omfattet af forvaltningslovene, herunder reglerne om videregivelse af oplysninger til andre myndigheder. Flygtningehjælpen tilstræber dog at følge forvaltningslovene i videst muligt omfang både i forhold til flygtningene og i samarbejde med andre offentlige myndigheder. Ansatte i Flygtningehjælpen er undergivet straffelovens almindelige regler om tavshedspligt.

Kun flygtninge, der har asyl/opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7-9, er overgivet til Dansk Flygtningehjælps integrationsprogram. Flygtninge, der har asyl/opholdstilladelse, har stort set samme rettigheder og pligter som andre borgere og er således f.eks. registreret på samme måde som andre borgere med CPR-nummer, folkeregister m.v.

I de tilfælde, hvor flygtninge forsvinder fra deres bopæl, retter Flygtningehjælpen henvendelse til politiet for at få flygtningene eftersøgt.

Dansk Flygtningehjælp har et godt og nært samarbejde med andre myndigheder, herunder politiet.«

Indenrigsministeriet kan yderligere tilføje, at Dansk Røde Kors efter ministeriets opfattelse – uanset at organisationen udøver funktioner af offentligretlig karakter – ikke er omfattet af forvaltningsloven og derfor ikke vil kunne blive forpligtet efter forvaltningslovens bestemmelser om videregivelse af oplysninger af den omhandlede art.

Spm. nr. S 989

Til justitsministeren (20/2 95) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Vil ministeren oplyse, hvorledes man vil sikre indlagte patienter på hospitaler for sindslidende m.v. mod overgreb fra voldelige, tyvagtige eller i øvrigt chikanerende medpatienter?«

Begrundelse

Det er helt uacceptabelt, at mennesker med sindslidelser oven i sygdommen skal belastes med en velbegrunnet angst for medpatienter.